

RUSZIN NÉPBALLADÁK

A MADÁRRÁ VÁLTOZOTT LEÁNY

*Hűsvizű patak,
vized bár szalad,
én átalugornám!
– Édesanyácskám,
kit én választottam,
hadd legyen mátkám!*

*Odaadta anyja,
s megparancsolta:
baza se térjen.
– Kerüld el házam,
szófogadatlan,
hűtelen vérem!*

*Egy évig kerülte,
Kettőtig tűrte,
sírt a levél is.
Majd madár lett belőle,
kakukkmadárka,
s hazaszállt mégis.*

Ősz öreg anyja

AZ ASSZONY ÉS FIAI

*Lement a leányka
Viszlónak vizéhez,
könyörögve szólott
az ég istenéhez:*

*– Holtig bánom, Uram,
amit cselekedtem,
a szülési kínoktól
szabadíts meg engem!*

*kendőjét varrja,
bímeit ölti.
Kisebbik öccse
a küszöbön állva
puskáját tölti.*

*– Engedd meg, anyám,
azt a kakukkot
lőjem meg néked,
ne kakukkolja,
ne panaszolja,
hogy nebéz az élet!*

*– Hogy engedhetném,
én kicsi fiam,
tedd le a fegyvert.
Szegény kakukkot
üldözi sorsa,
akár az embert.*

*El alig rebegete,
fájdalom jött rája,
s két gyönyörű fiút
hozott a világra.*

*Be sem is pólyálta,
meg sem is etette,
Viszlónak robanó
vizébe vetette.*

*Haragos tajtéket
csapott a víz fodra,
s az ártatlanokat
partjára kidobta.*

*– Menjetek fel, fiúk,
Újhely városába,
ott van az anyátok
egy híres kocsmába’.*

*Leszállott a nap is,
mire odaértetek,
torkuk öblögetni
jófajta bort kértek.*

*– Csaplárosné, hallja,
töltsön az iccébe,
s eltebeti pénzünk
kötője zsebébe!*

*Csapra a csobolyót,
méretlenül mérje,*

*mi sem sajnáljuk majd
az ezüstöt érte!*

*– Deli szép legények,
jertek a házamba!
Melyőtök fekiüdne
paplanos ágyamba?*

*Sudár szép derekam
ki fogja ölelni,
ki szeretne engem
babájává tenni?*

*– Sokféle országban
s a vízen is jártam,
de fiú az anyját?
Ilyet sose láttam.*

*Feljajdult, zokogott,
majd szava elállott,
fájdalmában szürke
kőbálvánnyá váltott.*

V. P. Lintur gyűjtéséből fordította: **VÁRI FABIÁN LÁSZLÓ**

